

پاسخ برخی توده‌های هندوانه به سطوح مختلف تنش کم‌آبی ناشی از پلی‌اتیلن گلیکول

زهرا محمدزاده^۱ و فروزنده سلطانی^{۲*}

۱ و ۲. دانشجوی کارشناسی ارشد و استادیار، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۰/۱۳ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۵/۱۶)

چکیده

به منظور بررسی پاسخ پنج توده هندوانه (TN.93.765، TN.93.469، TN.93.485، TN.93.425 و TN.93.330) به تنش خشکی، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. این تحقیق در محیط آبکشت (هیدروپونیک) با چهار سطح مختلف پتانسیل اسمزی ناشی از پلی‌اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ شامل ۰ (شاهد)، ۰/۴، ۰/۸، ۱/۲ - مگاپاسکال بررسی شد. بر پایه نتایج به دست آمده در بین توده‌های هندوانه تفاوت معنی‌داری مشاهده شد. توده‌های TN.93.765 و TN.93.485 کمترین کاهش وزن تر، خشک و سطح برگ و بیشترین میزان رنگیزه‌های نورساختی (فتوستتزی) را در سطح تنش شدید (۱/۲Mpa-) به خود اختصاص دادند. میزان رنگدانه‌های سبزینه (کلروفیل) و کاروتنوئید با افزایش میزان پتانسیل اسمزی تا سطح ۰/۸ - افزایش تدریجی نشان داد اما در سطح تنش ۱/۲ - میزان آن‌ها کاهش یافت. در بین توده‌های مورد بررسی TN.93.765 از اصفهان و TN.93.485 از خراسان بیشترین مقدار پرولین، فنل کل و ارزش پاداکسندگی (آنتی‌اکسیدانی) را در سطح تنش شدید به خود اختصاص دادند. با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان استنباط کرد که این توده‌ها به شرایط تنش خشکی در مقایسه با توده‌های دیگر متحمل تر هستند.

واژه‌های کلیدی: پتانسیل اسمزی، پرولین، ترکیب‌های فنلی، رنگیزه نورساختی، هندوانه.

Response of some watermelon accessions to water deficiency stress induced by poly ethylene glycol

Zahra Mohammadzadeh¹ and Forouzandeh Soltani^{2*}

1, 2. Former M. Sc. Student and Assistant Professor, University College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran, 31587, Karaj, Iran

(Received: Jan. 3, 2015 - Accepted: Aug. 7, 2015)

ABSTRACT

In order to study the response of five watermelon accessions (TN.93.765, TN.93.469, TN.93.485, TN.93.425 and TN.93.330) to drought stress an experiment was conducted as factorial experiment in Randomized Completely Block Design with three replications. This research were investigated in hydroponic system with four levels of osmotic potential induced by poly ethylene glycol 6000 (PEG) including 0 as control, -0.4, -0.8 and -1.2 MPa. Based on results among accessions remarkable differences were observed. Accessions of TN.93.765 and TN.93.485 revealed the lowest reduction in fresh and dry weight and leaf area and also the highest amount of photosynthetic pigments at severe stress condition (-1.2 Mpa). Amount of chlorophyll and carotenoid pigments gradually increased with increasing osmotic potential up to -0.8Mpa but reduced at -1.2 Mpa. Accessions of TN.93.765 from Isfahan and TN.93.485 from Khorasan obtained maximum amount of proline, total phenolic compound and antioxidant capacity in severe stress condition. Based on the results we could demonstrate that these accessions were more tolerable to drought stress in comparison with others.

Keywords: osmotic potential, phenolic compound, photosynthetic pigment, proline, watermelon.

مقدمه

تغییرپذیری آبوهوا با توجه به گرم شدن کره زمین می‌تواند موجب کاهش جدی عملکرد و کیفیت محصولات کشاورزی تولیدی در مناطق مختلف جهان شود. در میان محصولات کشاورزی از جمله محصولات زراعی و درختان میوه، سبزی‌ها بیشتر در برابر تغییرپذیری آب و هوایی آسیب‌پذیر هستند (Turkes, 1999). هندوانه (*Citrullus lanatus* L.) یکی از محصولات مهم باغبانی است که در مقایسه با دیگر گیاهان جالیزی به آب بیشتری نیاز دارد و به علت دوره رشد طولانی و دمای بالا، مدیریت آبیاری و توجه به آبیاری منظم آن ضروری است (Erdem et al., 2001). گیاهان برای کاهش اثرگذاری منفی خشکی از سازوکارهای متنوعی استفاده می‌کنند. چنین سازوکارهایی دامنه گسترده‌ای از سطح یاخته‌ای تا واکنش کلی گیاه را شامل می‌شود. سازوکارهایی مانند کاهش سطح برگ و در مقیاس یاخته‌ای، گیاه تأثیر زیانبار تنش را با افزایش سوخت‌وساز (متابولیسم) و تنظیم پتانسیل اسمزی از راه تجمع مواد آلی و کانی در یاخته خود تنظیم می‌کند (Yamaguchi et al., 2002). غلظت اسیدهای آمینه به دنبال تنش آبی افزایش می‌یابد، اما افزایش پرولین در این میان آشکارتر است. از مهم‌ترین نقش‌های فیزیولوژیکی تجمع پرولین در واکنش به کمبود آب، نقش آن به‌عنوان یک ماده تنظیم‌کننده فشار اسمزی و عامل حفاظت‌کننده آنزیم‌های سیتوپلاسمی و ساختمانی غشا است (Heuer, 1994). افزون بر این گیاهان می‌توانند با تولید ترکیب‌های پاداکسندگی (آنتی‌اکسیدانی) مانند ترکیب‌های فنلی و کاروتنوئیدها از ساختارهای یاخته‌ای خود در برابر رادیکال‌های فعال تولیدشده در شرایط تنش محافظت کنند (Bettaieb et al., 2010). تجمع پرولین در اثر تنش خشکی در هندوانه وحشی بنا بر تحقیق Zulu (2009) گزارش شده است. در گیاهان خربزه تحت تنش خشکی دیده شده است که آنزیم ساخت (سنتز) پرولین به‌سرعت افزایش می‌یابد و تجمع پرولین در برگ‌ها، تعادل آبی گیاه را با تعدیل اسمزی حفظ می‌کند. معرفی و ترویج کشت رقم‌های مقاوم توسط بررسی‌های اصلاحی

می‌تواند یک راه‌حل سودمند برای به کمینه رساندن تأثیر زیانبار تنش خشکی باشد. بررسی‌های مختلفی مربوط به غربالگری توده‌های محلی در هندوانه وجود دارد که برای شناسایی رقم‌های مقاوم این گیاه و معرفی منابع ژنی مناسب برای برنامه‌های اصلاحی کاربرد دارد. در تحقیقی هندوانه‌های وحشی و بومی ترکیه برای تعیین مقاومت به خشکی ارزیابی شدند که پانزده رقم مقاوم و هدفه رقم حساس مشخص شد (Karipcin et al., 2010). در تحقیق دیگری پاسخ ۶۵ ژنوتیب هندوانه به تنش خشکی و شوری در مرحله دانه‌الی بررسی شد که بر پایه داده‌های ریخت‌شناختی (مرفولوژیکی) و فیزیولوژی ژرم پلاسماهای هندوانه در سه گروه متحمل، نیمه حساس و حساس طبقه‌بندی شدند (Suyum et al., 2012).

در بسیاری از گیاهان برای ایجاد تنش خشکی از نمک پلی‌اتیلن گلیکول استفاده شده است که به علت تحرک نداشتن، غیر یونی و غیر سمی بودن و نبود قابلیت نفوذ آن یک اسمولیت مؤثر و مناسب در مقایسه با دیگر اسمولیت‌ها از جمله مانیتول، شکر و نمک به شمار می‌آید (Kramer & Boyer, 1995). از پلی‌اتیلن گلیکول برای ایجاد تنش خشکی در بسیاری از تحقیقات از جمله Zgallai et al. (2005)، Kavaz et al. (2013) و Demir et al. (2008) روی گیاهان هندوانه، خربزه و گوجه‌فرنگی استفاده شده است. شدت رخداد تغییرپذیری گونه‌ها و حتی رقم‌های مختلف متفاوت بوده و لازم است در مورد هر گیاه بررسی و تحقیق شود تا در مواقع لازم نسبت به انتخاب گونه‌ها یا رقم‌های مقاوم یا متحمل اقدام کرد. اگرچه تأثیر تنش خشکی بر رشد و عملکرد گیاهان مختلف در طول سال‌های گذشته بررسی شده است ولی تحقیقات کمی در مورد اثرگذاری‌های خشکی بر رقم‌های مختلف هندوانه در ایران انجام شده است. در ایران برخی هندوانه‌ها از گذشته‌های دور به‌صورت دیم و نیمه دیم کشت و کار می‌شده است و رقم‌های متنوعی از این محصول وجود دارد که مصارف مختلفی نیز دارند. به‌طور مثال هندوانه شریف‌آباد مصرف تازه‌خوری و آجیلی دارد و رقم‌های دیگری در مناطق سبزوار، اصفهان، خراسان، زنجان و دیگر مناطق کشت

درشت است. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در گلخانه با محدوده دمایی ۲۴-۲۵ درجه سلسیوس، رطوبت نسبی ۶۵ درصد انجام شد. پتانسیل‌های موردنظر با استفاده از نمک پلی‌اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ در سطوح مختلف بنابر روش Michel & Kaufmann (1973) که در بالا بیان شد، ایجاد شد. بر پایه رابطه میزان پتانسیل اسمزی مشخص و در دمای گلخانه میزان C محاسبه و غلظت نمک به صورت گرم در لیتر به دست آمده و گیاهان با آن تیمار می‌شدند. در این آزمایش بذرها در مخلوط پرلیت و کوکوپیت به نسبت ۱:۱ در گلدان‌های پلاستیکی با قطر ۱۰ سانتی‌متر کاشته شدند و تغذیه گیاهان با محلول غذایی هوگلدن انجام شد. یک ماه پس از رشد گیاهان و در مرحله ظهور گل نر، تیمار تنش کم‌آبی با محلول پلی‌اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ به صورت تدریجی در سه سطح اسمزی ۰/۴، ۰/۸ و ۱/۲- مگاپاسکال به مدت ده روز اعمال شد. در پایان آزمایش اندام هوایی و ریشه‌ها برداشت شدند و وزن تر و خشک آن‌ها با ترازوی دیجیتال اندازه‌گیری شد. سطح برگ با استفاده از دستگاه اندازه‌گیری برگ^۱ (DELTA-T DEVICE LTD, ENGLAND) برحسب سانتی‌متر مربع محاسبه شد. برای اندازه‌گیری رنگدانه‌های نورساختی (فتوسنتزی)، برگ‌های تازه در استن ۸۰ درصد همگن (هموژن) شده و با استفاده از طیف‌سنج نوری (اسپکتروفوتومتر) خوانده شد (Arnon, 1949). محتوای پروتئین با استفاده از روش این هیدرین اسید (Bates et al., 1973) اندازه‌گیری و برآورد شد. سنجش ترکیب‌های فنلی با استخراج فنل برگ توسط اتانول و با استفاده از روش فولین سیو کالتو انجام شد (Chun et al., 2003). ظرفیت پاداکسندگی عصاره‌ها از راه خنثی‌کنندگی رادیکال آزاد DPPH (۱-۱-دی فنیل ۲-پیکریل هیدرازین) تعیین شد (Abe et al., 1998). داده‌های به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار SAS تجزیه و مقایسه میانگین‌ها از روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام شد.

و کار می‌شوند که بذره‌های درشت قرمز رنگ داشته و بیشتر مصرف آجیلی دارند (Ebadi et al., 2013). در این تحقیق از رقم‌های هندوانه آجیلی که به صورت سنتی در مناطق خشک و نیمه‌خشک در سالیان متمادی کشت و کار می‌شده، برای بررسی توان تحمل آن‌ها به سطوح مختلف تنش خشکی استفاده شده است و توده‌های مختلف با یکدیگر بر پایه پاسخ‌های مختلف ریخت‌شناختی و فیزیولوژی مقایسه شدند که می‌تواند برای برنامه‌های اصلاحی و یا استفاده به عنوان پایه برای پیوند هندوانه بهره‌بردار می‌شوند.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در گلخانه سبزی کاری پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران در سال ۹۲-۱۳۹۱ انجام شد. در این آزمایش از پنج توده هندوانه آجیلی (TN.93.425, TN.93.485, TN.93.469, TN.93.765) و (TN.93.330) و چهار تیمار تنش کم‌آبی که توسط غلظت‌های متفاوت پلی‌اتیلن گلیکول ایجاد شد شامل ۰/۴ (شاهد بدون تیمار با پلی‌اتیلن گلیکول)، ۰/۴، ۰/۸ و ۱/۲- مگاپاسکال استفاده شد. معمول‌ترین معادله برای محاسبه روابط بین غلظت، دما و پتانسیل اسمزی، رابطه میشل کافمن به صورت زیر است:

$$\Psi_s = (1/18 \times 10^{-4}) C - (1/18 \times 10^{-4}) C^2 + (2/6 \times 10^{-4}) CT + (8/39 \times 10^{-7}) C^2 T$$

که در آن:

Ψ_s = پتانسیل اسمزی برحسب بار

C = غلظت PEG برحسب گرم در لیتر

T = دمای محیط برحسب سلسیوس

توده TN.93.765 از اصفهان با بذره‌های به نسبت درشت سفیدرنگ با خط حاشیه سیاه و دارای میوه‌ای گرد با رنگ گوشت قرمز، TN.93.469 با میوه گرد و رنگ گوشت زرد و بذره‌های سیاه به نسبت درشت از زنجان، TN.93.485 از خراسان دارای میوه‌ای با رنگ گوشت قرمز حاوی بذره‌های درشت قهوه‌ای مایل به قرمز از خراسان، TN.93.330 از سبزوار با بذره‌های درشت قرمز رنگ و گوشت میوه قرمز و توده TN.93.425 از بیرجند دارای میوه‌ای با رنگ پوست سبز روشن و رنگ گوشت صورتی با بذره‌های قهوه‌ای

1. Leaf Area meter

نتایج و بحث

نتایج به دست آمده از تجزیه واریانس نشان داد که در همه صفات به جز وزن تر ریشه، تأثیر ساده سطوح تنش و نوع توده و همچنین اثر متقابل بین توده × تنش اختلاف معنی داری وجود دارد (جدول ۱).

وزن تر و خشک اندام هوایی

در بین توده های مورد بررسی وزن تر توده ها در تیمار شاهد با هم متفاوت و بیشترین میزان آن در دو توده TN.93.425 (۴۳/۷ گرم) و TN.93.765 (۳۹/۵۳ گرم) مشاهده شد که با اعمال تنش در سطوح مختلف اسمزی روند کاهشی در این شاخص مشاهده شد به گونه ای که توده TN.93.330 کمترین وزن معادل ۱۳/۰۷ گرم را در سطح تنش شدید (۱/۲- مگاپاسکال) نشان داد. افزون بر وزن تر، وزن خشک اندام هوایی نیز تحت تأثیر تنش خشکی قرار گرفت. در گیاهان شاهد، توده TN.93.425 بیشترین میزان وزن خشک اندام هوایی را داشت و در سطح ۱/۲- مگاپاسکال بیشترین میزان به توده TN.93.765 اختصاص یافت. افزون بر این، بیشترین کاهش در سطح تنش شدید نسبت به گیاهان شاهد در توده TN.93.330 به میزان ۶۴ درصد مشاهده شد. به همین ترتیب وزن تر و خشک ریشه در توده های مورد بررسی تحت تأثیر سطوح مختلف پتانسیل اسمزی به طور معنی داری کاهش یافت. به طوری که

توده TN.93.485 بیشترین میزان وزن تر (۵ گرم) و خشک (۰/۴۲ گرم) ریشه را داشت و با افزایش سطوح تنش تا ۱/۲- مگاپاسکال بیشترین کاهش در توده TN.93.330 دیده شد. فراسنجه های وزن تر و خشک در شرایط تنش کم آبی تحت تأثیر قرار می گیرند که در تحقیقات دیگر نیز به آن اشاره شده است. کاهش زیست توده در اثر تنش خشکی در بسیاری از گیاهان مانند خربزه (Kusvuran et al., 2010)، طالبی (Mirabad et al., 2013)، لوبیا (Martinez et al., 2007) و ذرت (Ashraf et al., 2007) مشاهده شده است. تنش کم آبی تأثیر معنی داری بر زیست توده رقم های هندوانه در مقایسه با شرایط کنترل شده داشته است (Xie et al., 2006). بر پایه بررسی دیگر نشان داده شد که تنش خشکی ناشی از پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ روی دو کولتیوار خربزه با افزایش آن از ۰/۲- تا ۰/۴- وزن تر و خشک شاخساره و ریشه را نسبت به گیاهان شاهد به طور معنی داری کاهش داد (Kavas et al., 2013). کاهش میزان آب در محیط جذب، باعث اختلال در انتقال مواد غذایی لازم برای رشد و تولید نشدن ماده خشک جدید شده در نتیجه کاهش رشد را به دنبال دارد. همچنین کاهش جذب آب از راه ریشه ها همراه با کاهش آماس (تورژانس) یاخته بوده و موجب کاهش تقسیم یاخته ای و مهار رشد یاخته ای را فراهم می کند (Davis & Volkenburg, 1995).

جدول ۱. نتایج تجزیه واریانس تأثیر تنش خشکی و توده بر صفات مورد ارزیابی

Table 1. Variance analysis of the effect of drought stress and accession on the evaluated traits

Source of variation	df	Mean squares										
		Shoot fresh weight	Shoot dry weight	Root fresh weight	Root dry weight	Leaf area	Proline	Total phenol concentration	Total antioxidant capacity	Ch a	Ch b	Carotenoid
Accession	4	37.01**	0.93**	9.48**	0.12**	18246408.7**	37.40**	1862.9**	607.33**	16.24**	3.46*	2.35**
Stress	3	531.90**	3.35**	0.37 ^{ns}	0.033**	35441788.4**	58.55**	5817.7**	3976.1**	2.18**	10.27**	0.31**
Accession × Stress	12	169.02**	1.18**	2.23**	0.029**	1422407.4**	6.87**	143*	210.29**	7.84**	17.60**	1.36**
Error	40	2.11	0.001	0.86	0.0001	591780.0	0.014	17.13	0.86	0.005	1.69	0.002
C.V. (%)		5.63	1.21	23.25	5.21	8.29	3.25	6.93	3.95	1.49	6.21	2.68

ns, * and **: Non significant, significant at 5 and 1% levels of probability, respectively. ۵ درصد و ۱ و ۵ درصد.

Ch a: Chlorophyll a, Ch b: Chlorophyll b.

سطح برگ

با توجه به جدول ۲ بیشترین و کمترین سطح برگ در سطح شاهد به ترتیب در توده های TN.93.765 و TN.93.330 مشاهده شد و به موازات اعمال تنش

خشکی در همه توده ها سطح برگ به طور معنی داری کاهش یافت به گونه ای که توده TN.93.330 کمترین سطح برگ را در ۱/۲- مگاپاسکال نشان داد، همچنین از نظر آماری در این سطح توده TN.93.469 نیز کاهش

زیادی داشته است. یکی از پاسخ‌های مهم گیاه به تنش خشکی، کاهش سطح برگ است. بر پایه گزارش‌های موجود در اثر تنش کم‌آبی، سطح کل برگ در بسیاری از گیاهان مانند هندوانه (Suyum *et al.*, 2012)، خربزه (Kusvuran, 2010) و برنج (Cabuslay

به‌طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. افزایش سطح برگ به آماس برگ، دما و عامل‌های رشد بستگی دارد که همه آن‌ها تحت تأثیر میزان تنش خشکی قرار می‌گیرند (Margarita *et al.*, 2002).

جدول ۲. مقایسه میانگین صفات موردبررسی در پنج توده هندوانه تحت تأثیر سطوح مختلف تنش خشکی ناشی از PEG
Table 2. Mean comparison of studied traits on five watermelon accessions under different levels of drought stress induced by PEG

Accession	Osmotic potential level (mPa)	Shoot fresh weight (g)	Shoot dry weight (g)	Root fresh weight (g)	Root dry weight (g)	Leaf area (mm ²)	Chlorophyll a	Chlorophyll b	Carotenoid
TN.93.469	0	30.73 de	2.94c	3.47cdef	0.20g	10171.53cde	4.36j	2.3gh	1.11m
	-0.4	26.05 f	2.14j	3.40bcdef	0.20g	9040.30efghi	4.52i	4.86bcde	1.27k
	-0.8	21g	1.97k	3.23def	0.17i	7804.37hij	6.54d	5.92abcd	2.26d
	-1.2	15.4hi	1.16o	2.72f	0.13j	7007.13jk	3.27m	1.83gh	1.16l
TN.93.425	0	43.7a	3.51a	3.83bcdef	0.27e	12455.07b	4.51i	2.10gh	1.36j
	-0.4	16.73 h	1.36m	3.33cdef	0.25e	11123.90c	4.76h	3.83defg	2.16e
	-0.8	27.83f	2.16j	3.20cdef	0.20g	9090.00efgh	6.71c	6.06abc	2.55c
	-1.2	16.5h	1.33m	2.45f	0.14j	8999.57efgh	4.14k	2.08gh	1.54i
TN.93.485	0	33.63c	2.75e	5.00ab	0.42a	10802.37cd	5.08g	6.82ab	2.14e
	-0.4	26.47f	2.63f	5.01ab	0.33c	9471.17defg	5.93e	3.06efgh	1.76g
	-0.8	26.4f	2.34i	5.03ab	0.38b	7961.47ij	7.70a	8.01a	2.65b
	-1.2	16.3hi	1.53l	4.62bcde	0.31d	7982.40ij	5.48f	2.92abc	1.64h
TN.93.330	0	32.87 cd	2.55g	2.93ef	0.18hi	9540.37def	3.52l	1.85gh	1.05m
	-0.4	28.33 ef	2.41h	2.50f	0.17hi	8114.80fghi	2.02n	1.27h	0.78n
	-0.8	19.37 g	1.26n	2.50f	0.10k	7607.87ijk	1.77o	1.21h	0.69o
	-1.2	13.07j	0.9o	2.48f	0.10k	6241.97k	1.70o	1.18h	0.48o
TN.93.765	0	39.53 b	2.56g	3.90bcdef	0.34c	13883.13a	4.74h	4.55cdef	1.74g
	-0.4	30.57de	2.99b	3.83bcdef	0.3d	9238.38efgh	5.18g	2.76efgh	2.04f
	-0.8	28.23 ef	2.83d	3.82bcdef	0.27ef	10087.07cd	7.42b	6.68efgh	2.99a
	-1.2	20.67g	1.96k	3.70cdef	0.23e	10083.3cd	4.24k	2.45fgh	1.63h

حروف متفاوت در هر ستون بیانگر میانگین‌هایی با اختلاف معنی‌دار در سطح ۱٪ است.

Different letters in each column show significant differences at $P < 0.01$.

محتوای سبزینه و کاروتنوئید
تغییرپذیری رنگدانه‌های نورساختی توده‌های هندوانه به سطوح مختلف تنش متفاوت بود. این موضوع گویای آن است که تیمارهای مختلف تنش خشکی تأثیر متفاوتی بر هر کدام از توده‌های هندوانه داشته است. با افزایش سطوح پتانسیل اسمزی تا -0.8 مگاپاسکال به تدریج بر محتوای رنگیزه‌های نورساختی توده‌ها افزوده شد اما با شدیدتر شدن تنش یعنی در سطح $-1/2$ مگاپاسکال از میزان آن‌ها کاسته شد. از این نظر بیشترین میزان سبزینه (کلروفیل) a در سطح -0.8 در توده TN.93.485 یافت شد در حالی که کمترین مقدار آن با شدیدتر شدن سطح تنش در توده TN.93.330 ($1/70$ میلی‌گرم بر گرم وزن تازه) دیده شد. همچنین بیشترین مقدار سبزینه b در سطوح -0.4 و -0.8 مگاپاسکال به ترتیب در توده‌های TN.93.485 و TN.93.469 ($4/86$ mg/g FW) و TN.93.330 ($1/2$ - مگاپاسکال) توده TN.93.330 به‌طور میانگین بیشترین کاهش (۸۵ درصد) را نسبت به شاهد نشان داد. به همین ترتیب، بیشترین میزان کاروتنوئید در سطح شاهد در توده TN.93.485 و کمترین میزان در TN.93.330 مشاهده شد که با اعمال تنش تا -0.8 مگاپاسکال میزان کاروتنوئید به‌ویژه در توده TN.93.765 افزایش شایان توجه ۴۱ درصدی در این توده مشاهده شد. در برابر در سطح $-1/2$ مگاپاسکال مقداری از میزان آن کاسته شد که بیشترین کاهش را توده TN.93.330 نشان داد (جدول ۲). کاهش مقدار سبزینه در اثر تنش خشکی در گیاهان مختلف از جمله خربزه (Kusvuran *et al.*, 2010)، طالبی (Mirabad *et al.*, 2013) و کدوتنبیل (Yasar *et al.*, 2014) گزارش

شده است. در این مطالعه نیز، کاهش سبزینه و کاروتنوئید در توده‌های هندوانه تحت تنش خشکی در سطوح مختلف تنش مشاهده شد. این موضوع گویای آن است که تیمارهای مختلف تنش خشکی تأثیر متفاوتی بر هر کدام از توده‌های هندوانه داشته است. با افزایش سطوح پتانسیل اسمزی تا -0.8 مگاپاسکال به تدریج بر محتوای رنگیزه‌های نورساختی توده‌ها افزوده شد اما با شدیدتر شدن تنش یعنی در سطح $-1/2$ مگاپاسکال از میزان آن‌ها کاسته شد. از این نظر بیشترین میزان سبزینه (کلروفیل) a در سطح -0.8 در توده TN.93.485 یافت شد در حالی که کمترین مقدار آن با شدیدتر شدن سطح تنش در توده TN.93.330 ($1/70$ میلی‌گرم بر گرم وزن تازه) دیده شد. همچنین بیشترین مقدار سبزینه b در سطوح -0.4 و -0.8 مگاپاسکال به ترتیب در توده‌های TN.93.485 و TN.93.469 ($4/86$ mg/g FW) و TN.93.330 ($1/2$ - مگاپاسکال) توده TN.93.330 به‌طور میانگین بیشترین کاهش (۸۵ درصد) را نسبت به شاهد نشان داد. به همین ترتیب، بیشترین میزان کاروتنوئید در سطح شاهد در توده TN.93.485 و کمترین میزان در TN.93.330 مشاهده شد که با اعمال تنش تا -0.8 مگاپاسکال میزان کاروتنوئید به‌ویژه در توده TN.93.765 افزایش شایان توجه ۴۱ درصدی در این توده مشاهده شد. در برابر در سطح $-1/2$ مگاپاسکال مقداری از میزان آن کاسته شد که بیشترین کاهش را توده TN.93.330 نشان داد (جدول ۲). کاهش مقدار سبزینه در اثر تنش خشکی در گیاهان مختلف از جمله خربزه (Kusvuran *et al.*, 2010)، طالبی (Mirabad *et al.*, 2013) و کدوتنبیل (Yasar *et al.*, 2014) گزارش

میزان آن ۵۱/۶ میلی‌گرم در گرم وزن تر در مقایسه با میزان ۰/۴۵ میلی‌گرم در گرم وزن تر اولیه بود (Sarker *et al.*, 2005).

میزان فنل کل

بر پایه نتایج به دست آمده، تجمع ترکیب‌های فنلی تحت تأثیر تنش خشکی الگوی همسانی را با میزان پرولین نشان داد. به طوری که محتوای فنل کل توده‌ها در سطح شاهد در محدوده ۴۸/۶ - ۲۵/۴ میلی‌گرم گالیک اسید بر گرم وزن تازه برگ بود که تا ۹۷/۶ - ۶۰/۲ میلی‌گرم بر گرم در بالاترین غلظت PEG (۱/۲) - مگاپاسکال) افزایش یافت. با توجه به شکل ۲ تنوع بالایی در میزان فنل کل بین توده‌ها دیده شد که بیشترین افزایش در میزان محتوای فنلی در توده TN.93.485 و سپس در توده‌های TN.93.425 و TN.93.765 در سطح ۱/۲ - مگاپاسکال نسبت به شاهد دیده شد و کمترین میزان آن نسبت به شاهد در توده‌های TN.93.330 و TN.93.496 مشاهده شد. این نتایج با گزارش‌های Gonzalez *et al.* (1989) و Peterlunger *et al.* (2000) همسو بود. در هر دو بررسی افزایش چند برابری ترکیب‌های فنولی در گیاه انگور تحت تنش کم‌آبی مشاهده شد.

ظرفیت پاداکسندگی کل

میزان مهار فعالیت رادیکال آزاد در این بررسی با افزایش تنش خشکی افزایش معنی‌داری پیدا کرد. شکل ۳ میزان پاداکسندگی کل توده‌ها را نشان می‌دهد و در این شکل توده TN.93.485 با ۱۴/۰۷ درصد دارای بالاترین فعالیت پاداکسندگی و توده TN.93.330 با ۲/۶۶ درصد دارای کمترین محتوای پاداکسندگی بنابر داده‌های حاصل از گیاهان شاهد را داشتند. با کاربرد پلی‌اتیلن گلیکول در سطوح مختلف به عنوان تنش خشکی فعالیت پاداکسندگی در همه توده‌ها افزایش یافت که بیشترین فعالیت آن در بالاترین غلظت پلی‌اتیلن گلیکول (۱/۲MPa-) در توده‌های TN.93.485 و TN.93.765 به ترتیب به میزان ۶۵/۶۳ و ۵۸/۲۷ درصد مشاهده شد. همچنین در این زمینه گزارش شده که فعالیت پاداکسندگی در شرایط تنش خشکی در شاهی (Ahmed

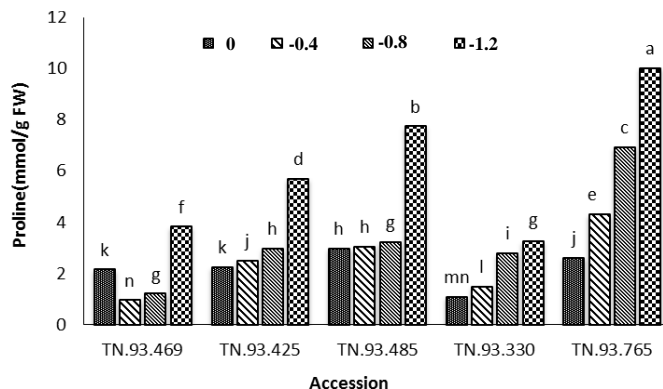
شده است. گزارش‌هایی نیز نشان می‌دهد که میزان سبزینه و کاروتنوئید در شرایط تنش خشکی کاهش نیافته و حتی در غلظت‌های کم و متوسط تنش افزایش یافته است (Estill *et al.*, 1991; Hamdani *et al.*, 2011). در یک تحقیق روی برنج مشخص شد که در رقم‌های متحمل به خشکی محتوای سبزینه افزایش می‌یابد در حالی که در رقم‌های حساس میزان آن کاهش می‌یابد (Sikuku *et al.*, 2010). افزایش میزان کاروتنوئید نیز در شرایط تنش می‌تواند ناشی از نقش حفاظتی این رنگیزه‌ها باشد. باین حال مشخص شده است که کاروتنوئیدها ممکن است در تنش‌های شدید به سرعت تخریب شده و نتوانند به مدت طولانی گیاه را در برابر آسیب اکسایشی محافظت کنند (Young & Britton, 1990). با توجه به نتایج آزمایش در سطوح متوسط تنش به دلیل اینکه تنش به صورت تدریجی به گیاه اعمال شده، موجب افزایش میزان رنگیزه‌های نورساختی و بهبود وضعیت گیاه شده است در حالی که تنش شدید موجب کاهش این شاخص‌ها شد.

میزان پرولین

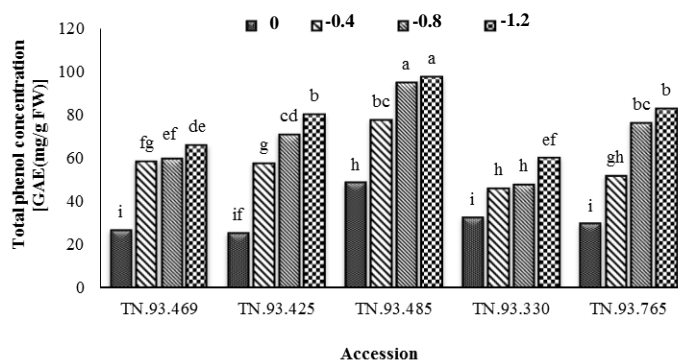
همراه با آغاز تنش، میزان پرولین در همه توده‌ها روند افزایشی و معنی‌داری (در سطح ۱ درصد) نشان داد که این افزایش در سطح تنش شدید (۱/۲ - مگاپاسکال) قابل توجه بود. کمترین میزان پرولین در سطح شاهد در توده TN.93.330 (۱/۰۸ mmol/gFW) و TN.93.469 (۲/۱۴ mmol/g FW) مشاهده شد که با افزایش سطوح اسمزی بر میزان آن افزوده شد به گونه‌ای که توده TN.93.765 در بالاترین سطح تنش افزایش چشمگیری در حدود ۳/۸۴ برابر نسبت به شاهد نشان داد (شکل ۱). افزایش میزان پرولین در اثر تنش خشکی در دیگر تحقیقات نیز گزارش شده است. افزایش تجمع پرولین در گوجه‌فرنگی تحت تنش خشکی ناشی از PEG، ده برابر گیاهان شاهد گزارش شده است (Zgallai *et al.*, 2005). در خربزه تحت تنش خشکی، آنزیم ساخت پرولین به سرعت بیان می‌شود و تجمع پرولین در برگ‌ها نیاز آبی گیاه را از راه تعدیل اسمزی حفظ می‌کند (Foyer *et al.*, 1998). ساخت پرولین در برگ‌های بادمجان با کاهش آب به شدت افزایش یافت به طوری که در تنش شدید آبی،

پاداکنسندگی فعال می‌شود. به‌این ترتیب بنابر نتایج به‌دست‌آمده از این پژوهش، با افزایش سطح تنش فعالیت پاداکنسندگی گیاهان نیز افزایش می‌یابد.

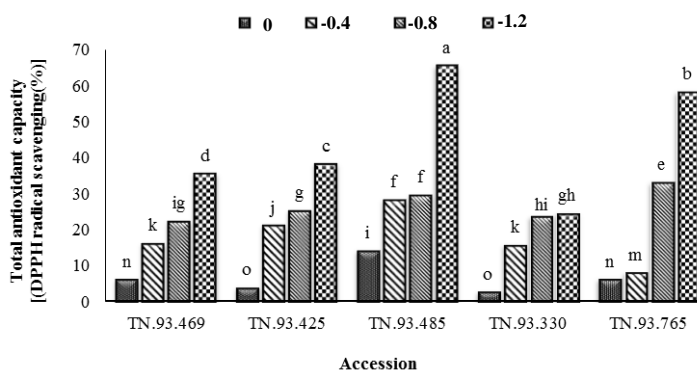
(Habibi *et al.*, 2004) و (et al., 2012) افزایش می‌یابد. در بسیاری از گیاهان برای کاهش تأثیر زیانبار رادیکال‌های آزاد ناشی از تنش، سامانه

شکل ۱. میانگین پرولین توده‌های هندوانه در سطوح مختلف تنش خشکی ناشی از PEG
Figure 1. Means proline means of Watermelon accessions at different levels of drought stress by PEG

شکل ۲. میانگین ترکیب‌های فنلی کل توده‌های هندوانه در سطوح مختلف تنش خشکی ناشی از PEG
Figure 2. Total phenolic compounds means of Watermelon accessions at different levels of drought stress by PEG

شکل ۳. میانگین ظرفیت پاداکنسندگی کل توده‌های هندوانه در سطوح مختلف تنش خشکی ناشی از PEG
Figure 3. Total antioxidant capacity means in Watermelon accessions at different levels of drought stress by PEG

مصرف گوشت میوه و بذر در کشور مورد توجه هستند. انتظار می‌رفت که برخی از توده‌ها مانند TN.94.330 و TN.94.425 به ترتیب از سبزوار و بیرجند با مصرف آجیلی نسبت به تنش کم‌آبی متحمل باشند اما به‌رغم

نتیجه‌گیری کلی در این تحقیق توده‌های مورد استفاده از مناطق مختلف با شرایط اقلیمی متفاوت گردآوری شده بودند و بذرهای درشت و به نسبت درشت داشتند که از نظر

شرایط شده بود درحالی که در سطح تنش شدید این شاخص‌ها کاهش یافتند. در این تحقیق میزان ترکیب‌های فنولی و میزان پرولین در شرایط تنش متوسط و بالا در توده‌های TN.93.485 و TN.93.765 افزایش یافت که می‌توان این توده‌ها را متحمل به شمار آورد و از این منابع ژنتیکی در برنامه‌های اصلاحی و یا کاربرد به شکل پایه برای رقم‌های تجارتي هندوانه استفاده کرد. با توجه به پاسخ‌های متفاوت توده‌ها ضروری است توده‌های بیشتری از مناطق دیگر برای بررسی و ارزیابی به تنش خشکی گردآوری و از روش‌های مولکولی دقیق برای تأیید مقاومت یا حساسیت آن‌ها استفاده شود.

شرایط اقلیمی منطقه گردآوری شده توده‌ها حساس‌تر از انواع دیگر بودند. این امر نشان‌دهنده آن است که قابلیت و ظرفیت واقعی توده‌ها را نمی‌توان بر پایه پراکنش جغرافیایی داوری کرد. با توجه به نتایج به‌دست‌آمده از این تحقیق مشاهده شد که تنش خشکی ناشی از نمک پلی‌اتیلن گلیکول موجب کاهش برخی صفات ریخت‌شناختی مانند سطح برگ، وزن تر و خشک شاخساره و ریشه توده‌های هندوانه شد. افزایش میزان رنگیزه‌های سبزینه و کاروتنوئید در سطوح متوسط تنش نسبت به سطح شاهد مشاهده شد. به دلیل اینکه تنش به‌صورت تدریجی به گیاه اعمال شده تا حدودی باعث بهبود وضعیت گیاه در این

REFERENCES

1. Abe, N., Murata, T. & Hirota, A. (1998). Novel 1, 1-diphenyl-2-picrylhy-drazyl- radical scavengers, bisorbicillin and demethyltrichodimerol, from a fungus. *Bioscience, Biotechnology and Biochemistry*, 62, 661-662.
2. Ahmed, A.R., Gabr, A.M.M., AL-Sayed, H.M. & Smetanska, I. (2012). Effect of Drought and Salinity Stress on Total Phenolic, Flavonoids and Flavonols Contents and Antioxidant Activity in in vitro Sprout cultures of Garden cress (*Lepidium sativum*). *Journal of Applied Sciences Research*, 8(8), 3934-3942.
3. Arnon, D.T. (1949). Copper enzymes in isolation chloroplast phenol oxidase in *Beta vulgaris*. *Plant Physiology*, 24, 1-15.
4. Ashraf, M., Nawazish, SH. & Athar, H. (2007). Are chlorophyll fluorescence and photosynthetic capacity potential physiological determinants of drought tolerance in maize (*Zea mays* L.). *Pakistan Journal of Botany*, 39, 1123-1131.
5. Bates, L.S., Waldren, R.P. & Tevre, I. V. (1973). Rapid determination of free proline for water-stress studies. *Plant Soil*, 39, 205- 207.
6. Bettaieb, I., Hamrouni-Sellami, I., Bourgou, S., Limam, F. & Marzouk, B. (2011). Drought effects on polyphenol composition and antioxidant activities in aerial parts of *Salvia officinalis* L. *Acta Physiologiae Plantarum*, 33(4), 1103-1111.
7. Cabuslay, G.S., Ito, O. & Alejar, A.A. (2002). Physiological evaluation of responses of rice (*Oryza sativa* L.) to coater deficit. *Plant Science*, 163, 815-827.
8. Davis, W. J. & Volkenburg, E. (1995). The influence of water deficit on the factors controlling the daily pattern of growth of Bean. *Journal of Experimental Botany*, 54, 987-999.
9. Demir, I. & Mavi, K. (2008). Effect of salt and osmotic stresses on the germination of pepper seeds of different maturation stages. *Brazilian Archives of Biology and Technology*, 51(5), 897-902.
10. Ebadi, M., Soltani, F. & Mostoufi, Y. (2013). *Evaluation of genetic diversity of watermelon accessions (Citrullus lanatus L.) by morphological and molecular markers and study on storage life of some accessions*, M.Sc. thesis, University of Tehran, Iran.
11. Erdem Y., Yuksel, AN. & Orta, AH. (2001). The effects of defiect irrigation on watermelon yield, water use, and quality characteristics. *Pakistan Journal of Biological Sciences*, 4(7), 785-78
12. Estill, K., Delaney, R.H., Smith, W.K., Ditterline, R.L. (1991). Water relations and productivity of alfalfa leaf chlorophyll variants, *Crop Science*, 31, 1229-1233.
13. Foyer, C. H., Valadier, M., Migge, A. & Becker, T. (1998). Drought-induced effects on nitrate reductase fruit quality of melon cultivars (*Cucumis melo* L.). *Iranian Journal of Agricultural Science*, 29(3), 619-626.
14. Gonzalez, M.L. (1989). *Comportamin to de compuestos de metabolismosecandario en lumaduracian de La uva de Vitis vinifera L.* Ph.D. Thesis. Universidad Autonoma de Madrid.
15. Habibi, D., Boojar, M.M.A., Mahmoudi, A., Ardakani, M.R. & Taleghani, D.F. (2004). Antioxidative enzymes in sunflower subjected to drought stress. In: *Proceeding of the 4th International Crop Science Congress*, 26 Sep.-10 Oct, Brisbane, Australia, pp. 357-362

16. Hamdani, Gauthier, S., Msilini, A., Carpentier, N. R. (2011). Positive charges of polyamines protect PSII in isolated thylakoid membranes during photoinhibitory conditions, *Plant Cell Physiology*, 52, 866-873.
17. Heuer, B. (1994). Osmoregulatory role of proline in water-and salt -stressed plants. (Pp, 363-481). In: M. Pessarakli (Ed.), *Handbook of Plant and Crop Stress*. Marcel Dekker pub., New York.
18. Karipcin, Z.M., Sari, N. & Kirnak, H. (2010). Effects of drought on yield and pomological features of Wild and domestic Turkish watermelon genotypes. *Acta Horticulture*, 871, 259-266.
19. Kavas, M., Cengiz, M. & Akca, O. (2013). Effect of drought stress on oxidative damage and antioxidant enzyme activity in melon seedlings. *Turkish Journal of Biology*, 37, 491-498.
20. Kramer, P. J. & Boyer, J. S. (1995). *Water relation of plant and soil*. Academic Press. San Diego, USA. PP 1495.
21. Kusvuran, S. (2010). *Relationships between physiological mechanisms of tolerances to drought and salinity in melons*. Ph.D. thesis, Department of Horticulture Institute of Natural and Applied Sciences University of Çukurova, Turkey.
22. Margarita, M., Crosby, K. M. & Eliezer, S. (2002). Differential gene expression analysis in melon roots under drought stress conditions. *Subtropical Plant Science*, 54, 6-10.
23. Martinez, J.P., Silva, H., Ledent, J.F. & Pinto, M. (2007). Effect of drought stress on the osmotic adjustment, cell Volume of six cultivars of common beans. *Journal of Agronomy*, 26, 30-38.
24. Michel, B.F. & Kaufmann, M.R. (1973). The osmotic potential of polyethylene glycol 6000. *Plant Physiology*, 57, 914-916.
25. Mirabad, A. H., Lotfi, A & Roozban, M.R. (2013). Impact of Water-Deficit Stress on Growth, Yield and Sugar Content of Cantaloupe (*Cucumis melo* L.). *International Journal of Agriculture and Crop Sciences*, 5(22), 2778-2782.
26. Peterlunger, E., Siviloti, P., Celoti, E. & Zironi, R. (2000). Water stress and polyphenolic quality in red grapes. *6th International symposium on grapevine physiology and biotechnology*, Heraklion, Greece.
27. Sarker, B.C., Hara, M. & Uemura, M. (2005). Proline synthesis, physiological responses and biomass yield of eggplants during and after repetitive soil moisture stress, *Scientia Horticulturae*, 130, 387-402.
28. Sikuku, P. A., Netondo, G. W., Onyango, J. C. & Musyimi, D. M. (2010). Chlorophyll fluorescence, protein and chlorophyll content of three Nericarained rice varieties under varying irrigation regimes. *Journal of Agricultural Science*, 5, 19-25.
29. Suyum, K., Dasgan, H. Y., Sari, N. & Kusvuran, S. (2012). Genotypic variation in the response of watermelon genotypes to salinity and drought stresses. In: Proceedings of the 15th National Vegetable Symposium. Konya-Turkey. pp.225-230.
30. Turkes, M. (1999). Vulnerability of Turkey to desertification with respect to precipitation and aridity conditions. *Turkish Journal of Engineering and Environmental Sciences*, 23, 363-380.
31. Xie, Z., Wang, Y., Jiang, W. & Wei, X. (2006). Evaporation and evapotranspiration in a watermelon field mulched with gravel of different sizes in northwest China. *Agricultural Water Management*, 81, 173-184.
32. Yamaguchi-Shinozaki, K., Kasuga, M., Liu, Q., Nakashima, K., Sakuma, Y., Abe, H., Shinwari, Z.K., Seki, M. & Shinozaki, K. (2002). Biological mechanisms of drought stress response. *JIRCAS Working Report*, 23, 1-8.
33. Yasar, F., Uzal, O., Kose, S., Yasar, O. & Ellialtioglu, S. (2014). Enzyme activities of certain pumpkin (*Cucurbita* spp) species under drought stress. *Fresenius Environmental Bulletin*, 23(4), 1093-1099.
34. Young, A. & Britton, G. (1990). *Carotenoids and stress*. In: Alscher RG, Cummings JR (Ed) *Stress responses in plants: adaptation and acclimation mechanisms*. (pp. 87-112) Wiley-Liss, NY.
35. Zgallai, H., Steppe, K. & Lemeur, R. (2005). Photosynthetic, Physiological and Biochemical Responses of Tomato Plants to Polyethylene Glycol Induced water deficit. *Journal of Integrative Plant Biology*, 47, 1470-1478.
36. Zulu, NS. (2009). *Wild watermelon (Citrullus lanatus L.) landrace production in response to three seedling growth media and field planting dates*. M.Sc. thesis. Faculty of Agriculture KwaZulu-Nata University, Pietermaritzburg.